

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/61/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713010609
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2014:6713010609.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudcom JUDr. Viktorom Markom, v trestnej veci obžalovaného E. L., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 24. 02. 2014 vo Zvolene, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný E. L., nar. XX. XX. XXXX vo X., trvale bytom X., C. XXXX/X, toho času bytom T. XX, XXX XX Y., L.,

uznáva sa za vinného, preto že

v období od dňa 16.01.2012 do 24. 02. 2014 vo X. a na iných miestach, napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 5P/348/06-23 zo dňa 16. 08. 2006, právoplatným dňa 23. 11. 2006, zaviazaný prispievať na výživu maloletej dcéry C. L., nar. XX. XX. XXXX sumou vo výške 36,51 Eur počnúc dňom 01. 06. 2006 vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky C. L., nar. XX. XX. XXXX a súčasne ako rodič má povinnosť, ktorá mu vyplýva z ustanovenia § 62 ods. 3 Zákona o rodine č. 36/2005 Z .z. v platnom znení prispievať na výživu svojej maloletej dcéry E. L., nar. XX. XX. XXXX, v minimálnom rozsahu vo výške 30% aktuálneho životného minima mesačne, a rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 13P/6/2012 zo dňa 24. 06. 2013, právoplatným dňa 31.08.2013, vykonateľným dňa 21.09.2013 bol zaviazaný prispievať na výživné oboch dcér vo výške 60,-Eur mesačne na každé dieťa zvlášť vždy do 20-teho dňa v mesiaci počnúc dňom 12.12.2012, sa úmyselne vyhýba plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného, pričom v predmetnom období na vlastnú žiadosť ukončil pracovný pomer vo firme Continental AS Slovakia, s.r.o., následne sa nezaevidoval na príslušnom úrade práce, nepoberá žiadne dávky a príspevky v hmotnej núdzi, odišiel do zahraničia, teda si sám privodil stav bez hmotného zabezpečenia, čím mu vznikol dlh na výživnom voči oprávnenej osobe k rukám matky maloletých detí C. L., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom X., C. XXXX/X, za obdobie od 16.01.2012 do 24. 02. 2014 vo výške 2.428,35 Eur,

teda

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýba plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného,

čím spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3, § 46 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému určuje skúšobná doba v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala na tunajší súd dňa 29. 07. 2013 pod sp. zn. 2Pv/168/2012 obžalobu na E. L. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona.

Obžalovaný E. L. sa na hlavné pojednávanie dňa 24. 02. 2014 nedostavil, súd preto vykonal hlavné pojednávanie podľa § 252 ods. 2 Trestného poriadku v jeho neprítomnosti.

Na hlavnom pojednávaní bola na návrh prokurátora podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku čítaná zápisnica o výsluchu obžalovaného z prípravného konania. V rámci tohto výsluchu obžalovaný využil svoje právo podľa § 34 Trestného poriadku a odmietol vypovedať. Ďalej však uviedol, že jeho konanie ho mrzí, plne sa priznáva k trestnej činnosti, pre ktorú mu bolo vznesené obvinenie a v prípade splnenia podmienok dal súhlas na konanie o dohode o vine a treste. Na záver uviedol, že v L., kde žije, úradom oznámil, že na D. má dve deti. Nemá nijaký príjem, pretože je nezamestnaný, ale keď bude mať nejaký príjem, dlžné výživné sa bude snažiť uhradiť a taktiež bude platiť bežné výživné.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá svedkyňa C. L., ktorá po zákonom poučení uviedla, že obžalovaný jej ku dňu konania hlavného pojednávania z dlžného výživného neuhradil ani cent. Ďalej uviedla, že v júli 2013 na pojednávaní na tunajšom súde u I. B. bol vyhlásený rozsudok, na základe ktorého bol obžalovaný zaviazaný k plneniu vyživovacej povinnosti k obom deťom po 60,- Eur mesačne. Tento rozsudok však svedkyňa so sebou na hlavnom pojednávaní nemala.

V súlade s § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5P/348/2006, rodné listy maloletých detí a potvrdenia o návšteve školy, správy a posudky na obžalovaného, zmluva o nájme, správy z ÚPSVaR Zvolen, dohoda o vykonaní práce, tabuľka plnenia výživného, odpis registra trestov obžalovaného, úradný záznam, rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 13P/6/2012.

Po vykonaní a zhodnotení vyššie uvedeného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný E. L. neplnil svoju vyživovaciu povinnosť riadne od 16. 01. 2012 do 24. 02. 2014 (teda do dňa vyhlásenia rozsudku, preto súd aj v zmysle § 122 ods. 13 Trestného zákona upravil skutkovú vetu obžaloby). Táto skutočnosť vyplýva jednak zo samotnej výpovede obžalovaného v prípravnom konaní, ako aj z výpovede svedkyne C. L., ale najmä z listinných dôkazov obsiahnutých v spise. Na základe uvedených skutočností bola potom vina obžalovaného bez akýchkoľvek dôvodných pochybností preukázaná.

Podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona kto sa najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýba plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať alebo zaopatrováť iného, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Podľa § 62 ods. 3 zákona č. 36/2005 o rodine v znení neskorších predpisov každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Neplnením vyživovacej povinnosti sa rozumie stav, keď oprávnená osoba nedostane všetko, čo je obsahom vyživovacej povinnosti. Súd nie je viazaný rozhodnutím, ktorým bola táto povinnosť určená v občianskoprávnom konaní, vrátane rozsahu výživného. Pri rozhodovaní o vine súd rozsah vyživovacej povinnosti posudzuje samostatne, a preto môže vychádzať z iného rozsahu vyživovacej povinnosti obžalovaného, než občianskoprávny súd.

Obžalovaný E. L. svojím konaním naplnil všetky obligatórne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona, pretože najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd vychádzal zo zásad pre ukladanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona. V prípade obžalovaného E. L. súd prihliadol na jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, t.j. že obžalovaný sa ku skutku priznal a tento úprimne oľutoval, pričom súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť. Trestná sadzba trestu odňatia slobody v uvedenom prípade je potom až tri roky.

Zo správ na obžalovaného vyplýva, že tento v roku 2011 spáchal jeden priestupok na úseku cestnej premávky. Na trvalý pobyt je prihlásený vo X., dlhobojšie však žije v L.. Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že doposiaľ nebol súdne trestaný.

Súd potom obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, teda v dolnej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, pričom výkon tohto trestu podmienčne odložil s určením skúšobnej doby v trvaní 24 mesiacov. Uvedený trest je podľa názoru súdu postačujúci, pričom spĺňa jednak výchovný účel trestu, ako aj atribúty individuálnej a generálnej prevencie, a zároveň postihuje len obžalovaného. Súd pri určovaní skúšobnej doby túto určil v trvaní 24 mesiacov, čo podľa názoru súdu bude postačujúca doba pre to, aby mohol uhradiť dlžné výživné vo výške 2.428,35 Eur. Súd preto uložil obžalovanému aj povinnosť podľa § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona, a to zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.